

Норвегія – офіційний візит Блаженнішого Святослава

Блаженніший Святослав розпочав візит до Норвегії з молитви з українською громадою 2

Глава УГКЦ до українців у Норвегії: Світ не має втомлюватися від України – ми боремося за майбутнє 4

Глава УГКЦ в Осло: Народ, який навіть в умовах війни вміє любити, одержує від Бога дар життя 7

«Росія хоче "остаточно вирішити українське питання", як нацисти – єврейське», – Блаженніший Святослав до короля Норвегії 9

«Розуміємо важливість вашої місії», – посол України в Норвегії до Глави УГКЦ 11

«Наш народ переживає істинне розп’яття перед обличчям світової спільноти», – Глава УГКЦ на єкуменічній молитві в Осло 13

Глава УГКЦ до церковних лідерів Норвегії: Завдяки солідарності Церков ми виграли велику гуманітарну битву 16

80-літній ювілей Українського лікарського товариства в Німеччині

Українські лікарі в Німеччині відзначили 80-ліття Товариства Літургією та проголошенням блаженної Едіґни покровителькою 17

Парафіяльні празники

Святкування парафіяльного празнику у катедральному храмі Покрову Пресвятої Богородиці в Мюнхені 20

Українці в Аахені відсвяткували парафіяльний празник Різдва Пресвятої Богородиці 22

Перша сповідь

Світло віри у дитячих очах – урочисте Святе Причастя у Стокгольмі 23

Суботні школи

Новий навчальний рік в українській школі в Ісландії 24

Розпочався десятий навчальний рік української суботньої школи у Фрайбурзі 25

Випуск 87 «Хроніки періоду великої війни» 27

Гірсько-штурмова бригада «Едельвейс» нагородила митрополита УГКЦ 28

Світло серед півми: у видавництві УКУ вийшла книга про зцілення невидимих ран 29

Від історії до свідчень полонених: митрополит Борис Ґудзяк взяв участь у двох міжнародних форумах у Києві 31

Глава УГКЦ відвідав парафію у Лігниці, де з бані храму зрізали хрест 32

Митрополит Борис Ґудзяк: Я ручаюся: російська імперія теж розпадеться – якщо не зараз, то пізніше 34

У Фульді владика Богдан Дзюрах рукоположив нового диякона 35

Міжкультурний тиждень у Майнці 38

Синергія історії та сучасності – в УКУ освятили оновлений корпус на вул. Свенціцького 39

Мирослав Маринович про свій шлях до Бога: Господь ніколи не мовчить 43

Ми бачили забагато чудес, щоби не вірити, – митрополит Борис Ґудзяк 44

Блаженна Йосафата Гордашевська проголошена Покровителькою катехитів УГКЦ 46

Паломництво катехитів до Риму 48

У Мюнхені представники різних народів об’єднались у молитві 49

«Європа і надія»: український голос на 21-му Європейському саміті в Зальцбурзі 50

БЛАЖЕННІШИЙ СВЯТОСЛАВ РОЗПОЧАВ ВІЗИТ ДО НОРВЕГІЇ З МОЛИТВИ З УКРАЇНСЬКОЮ ГРОМАДОЮ

18.10.2025 р.

18 жовтня Блаженніший Святослав розпочав свій візит до Норвегії з Божественної Літургії у каплиці Святого Йосафата, де роками збирається на молитву українська спільнота. Присутні сприйняли цей жест як глибокий знак духовної підтримки та сопричастя.

Вітаючи Главу УГКЦ, владика Богдан подякував за те, що він поставив духовні потреби вірних у центр свого візиту: «Це приміщення намолене, але стає щораз надто тісне, бо наша громада постійно зростає. Віримо і молимося, щоб Ваш візит став поштовхом до подальшого зростання нашої громади, але передовсім, щоб ми зростали у нашій вірі, свідчили про неї і ділилися нею з іншими», – наголосив апостольський екзарх.

Попри те, що важливим приводом подорожі стала участь у поїздки Всеукраїнської Ради Церков і релігійних організацій на запрошення Норвезького біблійного товариства, початок візиту з молитви з українською громадою став красномовним свідченням її пріоритетності в серці Глави Церкви.

«Глава УГКЦ показав, що пріоритетом для нього є духовні діти нашої Церкви, і за це ми щиро вдячні Блаженнішому», – зазначив владика Богдан.

Під час Літургії Блаженніший Святослав у своєму слові наголосив, що джерелом справжнього спасіння та зцілення є Христос: «Христос є той, хто є джерелом спасіння, що означає не лише виряткування від зовнішньої небезпеки чи інших шкідливих обставин. Спасіння означає повноту життя людини в Бозі».

З огляду на свято святого апостола Луки, Блаженніший особливо підкреслив оздоровчу силу Божого Слова:

«Христос – цілитель. Лука бачив терапевтичну силу Христового Євангелія, слова Божого і силу Духа, якого успадкувала й носить у собі Христова Церква».

У своєму зверненні Глава Церкви також торкнувся болючої теми війни та духовних ран українців: «Ми розуміємо, що перемога над нашим ворогом залежить не тільки від здатності боронитися. Перемога залежить від здатності українців подолати травму війни. Ми всі травмовані», – сказав він, наголошуючи на потребі зцілення.

Глава УГКЦ звернув увагу на свідчення норвежців, які пережили війну минулого століття: «Ті люди, які пережили війну 80 років тому, ніколи не забудуть тих травм, які вони все життя носять у собі», – а відтак Блаженніший Святослав закликав до молитви за оздоровлення українського народу:

«Ми просимо, щоб Божа сила зцілила страждаючий український народ, щоб спасіння, про яке ми молимо, було нашою сьогоднішньою перемогою до свободи, а з іншого боку – надією на повноту нашого життя у Бозі».

ГЛАВА УГКЦ ДО УКРАЇНЦІВ У НОРВЕГІЇ: СВІТ НЕ МАЄ ВТОМЛЮВАТИСЯ ВІД УКРАЇНИ – МИ БОРЕМОСЯ ЗА МАЙБУТНЄ

18.10.2025 р.

Отець і Глава УГКЦ Блаженніший Святослав та апостольський екзарх для українців у Німеччині та країнах Скандинавії владика Богдан Дзюрах взяли участь у щоденній акції солідарності з Україною, що відбувається в центрі Осло біля парламенту та королівської резиденції. Після заходу Глава Церкви на запрошення української громади взяв участь у благодійному вечорі, організованому на підтримку України.

Щоденну акцію солідарності з Україною організує місцева українська громада спільно з норвезькими друзями. Такі мітинги в Осло відбуваються щодня від початку повномасштабного вторгнення росії в Україну.

Блаженніший Святослав передав учасникам мітингу вітання від братів і сестер із Києва. Він подякував українській громаді Осло за те, що акції на підтримку України тут відбуваються щодня: «Дякую, що це не одноразова акція. Це показує, що справді ми сьогодні, як ніколи, разом готові відстоювати нашу свободу. Це немов би відголосок київського Майдану на майдані в Осло».

Духовний лідер українців наголосив на важливості протистояння російській дезінформації: «Спочатку росія почала атакувати Україну софістикованою інформаційною зброєю. Щойно потім прийшли російські ракети, дрони й інша зброя. А ми з вами маємо можливість протистояти цій брехні тоді, коли говоримо правду».

Процитувавши св. Августина, Глава УГКЦ нагадав: «Правду не треба захищати, її треба свідчити. Бо правда має власну силу. Правда подібна до лева, якого треба тільки випустити з клітки. Те, що ми зараз тут робимо, – ми випускаємо силу правди в суспільний простір королівства Норвегії».

Блаженніший Святослав поділився болючими деталями про життя в Києві під постійними обстрілами: «Наші українські діти вже місяцями не можуть вночі спати. Малі діти мають фобію темряви і ночі, бо знають, що це період, коли почнуть атакувати дрони і ракети. А тоді, коли приходить день, час іти до школи, а вони хочуть спати».

Глава УГКЦ наголосив: «Сьогодні дуже важливо, щоби світ не втомлювався від України. Часом ті, що не знають, що таке війна, які ніколи не переживали нічного російського бомбардування, кажуть, що вони

змучені. Я кажу, коли ви втомлені, то я маю бути мертвий? Але ми стоїмо, боремося і заявляємо на весь світ, що не просто маємо право на існування як народ, мова, культура, держава, а готові за це покласти своє життя».

Блаженніший Святослав закликав українців у Норвегії зберігати свою ідентичність та єдність: «Прошу вас: тут, у Норвегії, не забувайте, чиїх батьків ви діти! Гуртуйтеся в українській громаді, гуртуйтеся в українській Церкві! Не загубіться в цій країні! Бо ми боремося не тільки за наше сьогодні, а й за наше майбутнє».

Цитуючи свого попередника, патріарха Любомира Гузара, Глава УГКЦ нагадав: «Щодня, коли встаєте зранку, запитайте себе, а що я цього дня можу доброго зробити для України? Побачите, ваше сумління вам підкаже, що саме в цей день і в якому місці, можете зробити доброго для нашої багатостраждальної, але героїчної Батьківщини». [...]

Владика Богдан Дзюрах, який півтора роки тому вже відвідував це місце, поділився з учасниками зворушливими словами про природу любові: «Святий Павло, коли говорить про любов, каже, любов довготерпелива. Любов – це не короткочасна емоція, це – рішення волі. Ми стоятимемо до кінця, до переможного кінця».

Владика Богдан, який співпрацював із Блаженнішим Святославом у Києві під час Революції Гідності, провів паралель між тодішніми подіями на Майдані та сьогоднішньою боротьбою: «Там день і ніч лунало слово правди та слово молитви. Кияни й учасники Революції Гідності казали, що на Майдані ми навчилися молитися. Але ми також навчилися любити, – любити Бога, рідну землю, один одного».

Закликаючи не втомлюватися, владика Богдан процитував апостола Павла: «А ви, брати і сестри, не втомлюйтесь добро чинити. Бо диктатор сподівається, що ми втомимося чинити добро, тоді як він не втомлюється руйнувати і вбивати».

Завершився день благодійним вечором, організованим українською громадою Осло. Блаженніший Святослав подякував присутнім, сказавши: «Ваша солідарність рятує життя. Ви – голос вільної України в норвезькому суспільстві».

«Наші воїни, які борються за свободу України, усвідомлюють, що захищають також свободу Європи, – наголосив Предстоятель і додав: – Будьте свідомі, що ваші мирні ночі, ваш комфорт здобуті високою ціною українських людей».

Відтак Отець і Глава УГКЦ помолився за Україну, її воїнів і народ, а також уділив своє архиєрейське благословення українській громаді в Осло.

Глава УГКЦ в Осло: НАРОД, ЯКИЙ НАВІТЬ В УМОВАХ ВІЙНИ ВМІЄ ЛЮБИТИ, ОДЕРЖУЄ ВІД БОГА ДАР ЖИТТЯ

19.10.2025 р.

«Коли ви відчуваєте ненависть до якоїсь людини, зупиніться та помоліться до свого Небесного Отця і просіть сили небесної любові. А тоді Бог перетворить силою благодаті Духа Святого це почуття на іншу силу, – силу мужності, без якої неможлива жодна перемога». Такими словами звернувся до вірних Отець і Глава УГКЦ Блаженніший Святослав під час проповіді 19 жовтня у храмі Святого Хальварда в Осло, де молилися українська громада Норвегії. Із Главою Церкви співслужив владика Богдан Дзюрах, апостольський екзарх у Німеччині та країнах Скандинавії.

Звертаючись до українців у Норвегії, Предстоятель УГКЦ із хвилюванням сказав: «Як дивлюся на вас, і сльози на очі навертаються. З одного боку, так приємно бачити в Осло вас, синів і дочок України, які скучаєте за своєю землею, любите її, тут боретеся за неї. А з іншого – бачимо, як Батьківщина за вами плаче».

Блаженніший Святослав передав українцям у Норвегії любов і благословення з Києва, а також наголосив, що сьогодні Україна своєю боротьбою захищає не лише власний народ, а й увесь європейський континент.

Коментуючи недільний євангельський уривок (Лк. 6, 31–36), Патріарх пояснив, що християнська любов є джерелом справжньої перемоги над злом. За його словами, людина у своїй здатності чинити зло не зможе змінити Боже ставлення до себе.

Предстоятель УГКЦ закликав українців перетворювати почуття ненависті на чесноту мужності: «Сила християнської віри, християнської любові нам дає можливість перетворити почуття ненависті на чесноту мужності. Бо почуття приходять і відходять. Ненависть як почуття випалює душу, часом може перетворитися на силу, яка паралізує людину».

Блаженніший Святослав наголосив, що любити ворога – не означає схвалювати його злочин. Любити – це означає зупинити зло, боротися з неправдою, залишаючись людиною.

Він навів слова українських захисників: «Я чув від багатьох наших хлопців, що ворога не треба боятися, навіть його ненавидіти, – його треба перемагати. І цю перемогу ми повинні здобути, кожен виконуючи свій обов'язок на своєму місці».

Звертаючись до української громади в Норвегії, Блаженніший Святослав подякував їй за активну допомогу Україні та невтомне свідчення правди.

«Ви – єдина громада у світі, яка щодня виходить на майдан в Осло й говорить різними мовами правду про Україну. Ви посилаєте гуманітарні конвої, ділитеся з Україною теплом і підтримкою. Саме завдяки вашому свідченню Норвегія подарувала Україні цілу лікарню – інструмент порятунку життя».

Відтак Глава УГКЦ подякував усім присутнім, зокрема українським сім'ям, які виховують дітей у вірі та любові до Батьківщини: «Я дякую, що ви вмієте любити. Бо лише любов дає життя. Той народ, який навіть у час війни вміє любити Бога, Україну, свою дружину чи чоловіка, одержує від Бога дар життя, – життя гідності, свободи й надії».

«РОСІЯ ХОЧЕ "ОСТАТОЧНО ВИРІШИТИ УКРАЇНСЬКЕ ПИТАННЯ", ЯК НАЦИСТИ – ЄВРЕЙСЬКЕ», – Блаженніший Святослав до короля Норвегії

21.10.2025 р.

Отець і Глава УГКЦ Блаженніший Святослав під час аудієнції в короля Норвегії Гаральда V провів паралель між російською агресією проти України та Голокостом, наголосивши на геноцидності війни. «Росія проголосила, що ця війна має на меті "остаточно вирішити українське питання", подібно як нацистська Німеччина – єврейське», – заявив Глава Церкви під час зустрічі делегації Всеукраїнської ради Церков і релігійних організацій з Їх Величностями у Королівському палаці в Осло у вівторок, 21 жовтня.

Блаженніший Святослав подякував королю за те, що він відвідує українські громади і згадує про Україну, у такий спосіб повертаючи їй саме ім'я, яке росія хоче заперечити, як і забрати право на існування.

Під час зустрічі Глава УГКЦ наголосив: «Сам факт, що ми сьогодні перед вами – це чудо. Ми всі були і є в розстрільних списках росії. Російські війська зупинилися в кількох кілометрах від наших церков і домівок у Києві. Якби Україна була окупована, нас би вже не було – ми б зараз сиділи не перед вами, а були б у катівнях».

Під час аудієнції українські релігійні діячі засвідчили Їх Величностям про героїчний спротив українського народу і його захисників у війні за свободу та незалежність України. Члени Ради Церков відзначили важливість допомоги Україні від Норвегії у відбитті російської агресії, настанні справедливого миру та повернення додому вкрадених українських дітей і полонених.

Блаженніший Святослав поділився глибоким екуменічним досвідом Церков в Україні: «Ми відчули, стоячи над братськими могилами Бучі й Ірпеня, що тут ми всі рівні та однакові, незалежно від конфесій. Тому злочини росії нас об'єднують і зароджують спільну екуменічну відповідь: ми разом рятуємо життя і промовляємо до світу».

Глава УГКЦ окреслив масштаби трагедії, які є найбільшими в Європі після Другої світової війни: «14 мільйонів людей покинули свої домівки – це майже втричі більше за все населення Норвегії. Майже 170 тисяч квадратних кілометрів заміновано – це половина території Норвегії. 4 мільйони домівок зруйновано – це майже всі дома норвежців».

Предстоятель звернувся до короля з особливим проханням про його опіку над українською громадою в Норвегії: «Тут є 80 тисяч громадян України. Ви отримали найкращу частину нашого суспільства: студентство, молодих жінок із дітьми, висококваліфікованих спеціалістів. Допоможіть їм зберегти свою національну, культурну, мовну і релігійну ідентичність».

У відповідь Їх Величності поділилися власним досвідом. Король Гаральд V розповів, що сам був біженцем у три роки, коли його родина втікала від німецьких окупантів. Королева Соня пригадала, як маленькою переживала радість людей, коли німці пішли з їхньої країни, і побажала, щоб Україна якнайшвидше пережила таку ж радість і щоб окупанти якнайшвидше пішли з української землі.

Серед різних тем, які порушили учасники зустрічі, були свідчення про російські злочини на окупованих територіях, викрадення українських дітей із подальшою їх індоктринацією в дусі ідеології «руського міра», злочини проти свободи віросповідання та знищені російськими обстрілами храми й місця молитви. Водночас усі члени делегації свідчили про єдність позиції релігійної спільноти в захисті України, про широку гуманітарну діяльність Церков і релігійних організацій, про їхнє залучення до капеланського служіння.

Блаженніший Святослав також розповів про душпастирство зцілення ран війни, яке звершує Українська Греко-Католицька Церква, додавши, що «на війну легко потрапити, але важко з неї повернутися в мирне життя».

Делегація ВРЦіРО від імені українців висловила подяку норвезькому народові в особі короля Норвегії Гаральда V за допомогу Україні і подарувала Їйого Величності картину, де зображено Ісуса Христа, який молиться на фоні жахів російських терористичних атак – вокзалу у Краматорську та родин, що загинули в українських містах, – зі словами: *«Не благаю, щоб Ти забрав їх від світу, але щоби зберіг їх від злого»* (Ів. 17, 15). Картина намальована на ящиках із-під озброєнь, які були передані Норвегією в межах допомоги Україні.

З візитом у Норвегії перебувала делегація ВРЦіРО у складі: голова ВСЦЄХБ, голова делегації Валерій Антонюк, Отець і Глава УГКЦ Блаженніший Святослав, митрополит Білоцерківський ПЦУ Євстратій Зоря, єпископ РКЦ Віталій Кривицький, старший єпископ УЦХВС Анатолій Козачок, заступник генерального секретаря УБТ пастор Анатолій Райчинець, голова правління ІРС Олександр Заєць і священник УГКЦ Олег Олекса.

«РОЗУМІЄМО ВАЖЛИВІСТЬ ВАШОЇ МІСІЇ», – посол України в Норвегії до Глави УГКЦ

18.10.2025 р.

18 жовтня, у межах офіційного візиту до Королівства Норвегії, Отець і Глава УГКЦ Блаженніший Святослав відвідав Посольство України та провів зустріч із послом Олексієм Гавришем. У зустрічі також взяв участь владика Богдан Дзюрах, апостольський екзарх для українців у Німеччині та країнах Скандинавії, особистий секретар Глави Церкви о. Олег Олекса, а також душпастир українців греко-католиків у столиці Норвегії о. Мирон Куспись.

Блаженніший Святослав наголосив на важливості відвідин українських посольств під час своїх поїздок до різних країн світу: *«Завжди, коли я відвідую наші громади в різних країнах світу, прошу можливості мати візит до нашого посольства, щоби висловити повагу нашої Церкви до вашої праці, бо сьогодні під час війни дипломати українські свій фронт тримають».*

Предстоятель подякував працівникам українського посольства за їхню працю в підтримці України на міжнародній арені, особливо в умовах, коли важливо не допустити зменшення підтримки України у світі.

Блаженніший Святослав розповів, що його візит до Норвегії є першим в історії візитом Глави УГКЦ до цієї скандинавської країни: *«До цього часу мої попередники відвідували багато країн, охопно із Швецією, але чомусь до Осло їхні стопи Господь Бог ніколи не направляв. Тепер я маю честь розпочати цю традицію».*

Предстоятель нагадав, що УГКЦ має власну структуру для душпастирської опіки вірних у скандинавських країнах уже понад 66 років – від часу створення Апостольського екзархату для українців у Німеччині та країнах Скандинавії. Глава УГКЦ поділився планами розвитку церковної присутності в Норвегії, де наразі служить лише один священник.

Предстоятель звернув увагу на особливості формування української громади в Норвегії, молодій та динамічній. Він наголосив на важливості створен-

ня атмосфери відкритості навіть для тих, хто ніколи не відвідував церкву, щоб на чужині вони знайшли свій дім, який допоможе зцілити їхні рани.

Окрему увагу Глава УГКЦ приділив збереженню української мови й ідентичності серед дітей. Сучасна хвиля еміграції дуже вразлива до асиміляції: діти швидко перестають говорити українською, навіть коли батьки продовжують розмовляти рідною мовою. *«Церква і школа в нашій традиції завжди йдуть разом»*, – зазначив Блаженніший Святослав, додавши, що при кожній парафії УГКЦ створюється катехитична школа для навчання дітей віри та збереження культурної ідентичності.

Глава УГКЦ розповів про плідну співпрацю з Карітасом Норвегії, який активно допомагає Україні. Він відзначив, що Карітас України є найбільшою церковною інституцією харитативного служіння в Україні, яка за підтримки католицької солідарності з усього світу допомогла мільйонам людей.

Блаженніший Святослав також відзначив важливість культурної дипломатії, зокрема згадавши про виставку в посольстві та можливість її презентації під час майбутніх зустрічей з очільниками релігійних громад різних конфесій у Норвегії.

Окрему увагу під час зустрічі було приділено питанню протидії російській пропаганді та духовної опіки українців, які перебувають у Норвегії, зокрема військових на лікуванні і цивільних осіб у програмах реабілітації.

Посол України в Норвегії зазначив, що розуміє важливість місії Церкви та запевнив у готовності команди посольства підтримувати присутність Української Церкви в Норвегії та міжрелігійний діалог. [...]

«НАШ НАРОД ПЕРЕЖИВАЄ ІСТИННЕ РОЗП'ЯТТЯ ПЕРЕД ОБЛИЧЧЯМ СВІТОВОЇ СПІЛЬНОТИ», – Глава УГКЦ на екуменічній молитві в Осло

20.10.2025 р.

20 жовтня в лютеранській катедрі в Осло відбулася екуменічна молитва за мир, участь у якій взяли члени Всеукраїнської ради Церков і релігійних організацій у межах свого офіційного візиту до Королівства Норвегії. Під час молитви Блаженніший Святослав, Отець і Глава Української Греко-Католицької Церкви, виголосив проповідь перед релігійними лідерами Норвегії та України.

Блаженніший Святослав роздумував над уривком із Послання апостола Павла до філіп'ян: *«Плекайте ті самі думки в собі, які були й у Христі Ісусі»* (Флп. 2, 5), наголосивши, що ці слова є голосом Божим і подихом духу ранньої Христової Церкви: «Апостол пише ці рядки вже наприкінці свого життя і служіння, перебуваючи в римському ув'язненні. Мабуть, він дуже уважно добирав слова й образи, якими хотів звернутися до першої християнської громади в Європі», – зауважив проповідник.

Науковці й дослідники, за словами Глави УГКЦ, стверджують, що апостол Павло ввів у Послання до філіп'ян ранньохристиянський гімн на честь Христа, який, імовірно, добре знала Церква у Филиппах і співала під час богослужінь. Саме в цьому тексті автор закликав віруючих наслідувати Христові думки, які радикально відрізнялися від ментальності тогочасного суспільства.

«Недаремно апостол Павло вводить цей текст як вступ із пастирським заохоченням: "Плекайте ті самі думки в собі, які були й у Христі Ісусі", – продовжив проповідник. — Мабуть, Ісусові думки видавалися апостолові докорінно відмінними від тих, які панували як "мейнстрім" у цьому

місті. Филиппи на той час були впливовою римською військовою колонією, розташованою на важливій транспортній артерії античного світу – Via Egnatiana, яка поєднувала Адріатичне море з Егейським, а згодом – Рим із Константинополем. Мешканці міста переважно були військовими або ветеранами римського війська. Їхній спосіб мислення і життя віддзеркалював риси мілітаризованого середовища: славний і повновладний завжди стояв на вершині суспільної піраміди; привілеї та військові звання здобувалися зі зброєю в руках і разом із награваним майном вважалися непорушним правом, яке надавало сенс і визначало поняття гідності для членів цього суспільства».

Блаженніший Святослав зазначив, що думки, які плекалися у филип'ян, вели кожного вгору. Бо лише там, за уявленнями того часу, була сила і слава, лише перед тими, що «нагорі», згиналося коліно тих, що є «внизу» – чи то добровільно, чи то під примусом і зі страху.

«І ось тим филип'янам апостол Павло вказує на Христа, який, "існуючи в Божій природі, не вважав за здобич свою рівність із Богом, а применшив себе самого, прийнявши вигляд слуги, ставши подібним до людини. Подобою явившись як людина, Він понизив себе, ставши слухняним аж до смерті, смерті ж – хресної". Тим, хто прагнув піднятися, апостол проповідує того, хто применшив себе самого! Своє буття в Божественній природі Христос не вважав за "непорушний привілей". Говорячи про Нього, Павло вживає слово "ἄρπαγμόν" – "здобич хижака", яку той тримає в кігтях, щоб не віддати суперникові. Поява Христа у вигляді слуги – це акт добровільного применшення. Апостол уживає слово "ἐκένωσεν" – "спорожнення" від усякої сили і привілею, що впливали з Його рівності з Богом Отцем. Метою цього низходження Божого Сина стала хресна смерть – найганебніше приниження, призначене лише як кара для рабів ("servile supplicium")», – сказав проповідник.

За його словами, Христос, прийнявши вигляд слуги і смерть на хресті, перетворив своє приниження на момент прослави: «Павло звіщає филип'янам: "... Ми проповідуємо Христа розп'ятого: ганьбу для юдеїв і глупоту для поган, а для тих, що покликані, – чи юдеїв, чи греків, – Христа, Божу могутність і Божу мудрість" (І Кор. 1, 23–24). Апостол вказує на Божественний парадокс: хресне розп'яття, крайня точка приниження і низходження, стає моментом прослави та восходження!».

Говорячи про сьогодні, Глава Церкви зазначив, що Україна переживає власний «кенозис» – шлях применшення і хресного страждання. Кожна втрата, кожне зруйноване місто і село створюють у серці українського народу порожнечу, яку неможливо заповнити.

Він зауважив, що світ споглядає цю трагедію по-різному: з подивом, байдужістю, безпорадністю чи навіть перетворює страждання та біль українців на предмет медійних баталій і маніпуляцій, «щоб поляризувати власні суспільства та здобути собі додаткові політичні дивіденди».

«Сьогодні наш народ переживає своє істинне розп'яття перед обличчям світової спільноти. І нам видається, що це саме про нас говорить апостол Павло, коли каже: "Ми стали видовищем для світу, ангелів і людей" (пор. І Кор. 4, 9). Але сила і слава Хреста Господнього виявляється в наших

страждань і в нашому слові надії – для України та з України до сучасного людства! Ми стікаємо кров'ю і вкотре питаємо себе: Боже, за що? Можливо, це питання: чому саме ми, українці, сьогодні мусимо бути розп'ятими перед очима цілого світу? – стоїть у центрі уваги всіх людей доброї волі, віруючих і невіруючих. Боже, чому інші народи живуть, розвиваються, радіють, зростають, а ми щонаочі мусимо вмирати? Чому в Україні ллється кров немовлят? Боже, чому?» – наголосив Блаженніший Святослав.

Остаточну відповідь на ці запитання, за його словами, людство одержить на Страшному суді, коли все таємне стане явним, але ключ до розуміння цієї трагедії у Хресті Господньому.

Глава УГКЦ також пригадав слова Максима Кулика із Кривого Рогу, з яким мав зустріч під час молитовного сніданку в Києві, з нагоди Дня Незалежності України. В одну мить від ракетного удару, який нанесли росіяни, чоловік втратив сім ю – дружину і трьох дітей. Наймолодшій донечці Уляні було лише два місяці. Таку ж трагедію, як зауважив проповідник, пережив також Ярослав Базилевич у Львові.

«Той батько [Максим Кулик – ред.] запитує: "Боже, чому мені це сталося?". Хтось, може, каже: то за ваші гріхи ви так мусите терпіти. А він відповідає: "Ні, це неправда! Бо інші народи, які сьогодні живуть у достатку, не є більш чи менш грішними від українського народу". На моє переконання, сьогодні Господь Бог прославляє і підносить через страждання Україну і ставить наші рани перед обличчям усього світу. Каже всім, хто хоче стати на правильному боці історії: "Не відводьте очей від страждань, крові, болю України". І чоловік продовжує: "Саме через те Господь Бог хоче, щоб сьогодні світ побачив українців, побачив наше глибоко віруюче серце і відкрив в усіх кінцях світу віруючу душу України"».

Підсумовуючи, Блаженніший Святослав сказав, що на українцях сьогодні сповнюється згаданий Божественний парадокс: хресне розп'яття, крайня точка приниження і низходження стають моментом прослави та восходження.

Глава УГКЦ подякував християнам Норвегії та всім людям доброї волі за солідарність з українським народом і те, що вони «*плекають ті самі думки в собі, які були й у Христі Ісусі*».

Наприкінці проповіді Блаженніший Святослав пригадав слова португальського прем'єр-міністра Маркіза де Помбала після землетрусу 1755 року: «*Поховаймо мертвих і нагодуймо живих!*».

«Нехай це буде гаслом нашої спільної дії християнського милосердя, щоб зупинити війну та врятувати Європу від ще однієї трагедії. Нехай наші страждання і спільне свідчення Христового Євангелія для сучасного світу послужать тому, "щоб перед іменем Ісуса всяке коліно приклонилося на небі, на землі й під землею, і щоб усякий язик визнав, що Ісус Христос є Господь на славу Бога Отця"», – закликав Патріарх.

Глава УГКЦ до церковних лідерів Норвегії: ЗАВДЯКИ СОЛІДАРНОСТІ ЦЕРКОВ МИ ВИГРАЛИ ВЕЛИКУ ГУМАНІТАРНУ БИТВУ

20.10.2025 р.

20 жовтня в Осло відбулася екуменічна зустріч лідерів Всеукраїнської ради Церков і релігійних організацій та Ради Церков Норвегії. У ній узяв участь Отець і Глава Української Греко-Католицької Церкви Блаженніший Святослав. Під час обговорення теми співпраці між Церквами в час війни Предстоятель УГКЦ поділився досвідом міжцерковної солідарності, яка допомогла врятувати мільйони життів в Україні.

«Я хочу розказати про конкретну співпрацю, яка врятувала мільйони життів в Україні, – сказав Глава УГКЦ у відповідь на запитання про співпрацю Церков у час війни. — Я пригадую, коли почалася війна, гуманітарний штаб ООН прийшов до мене і сказав: ми не знаємо, як справитися з такою великою гуманітарною кризою, адже 14 мільйонів людей залишили свої домівки і були релоковані». За словами Предстоятеля, з такою великою кількістю потребуючих навіть на рівні ООН ніколи не стикалися.

Блаженніший Святослав наголосив, що саме Церкви в Україні, зокрема Католицька Церква двох обрядів, виявилися готовими до швидкого реагування, маючи розвинену мережу гуманітарних структур.

«На той час Католицька Церква в Україні вже мала інституції, які називаються "Caritas Україна" і "Caritas Спес". Бо для того, щоб негайно реагувати, треба мати відповідні механізми. Ми змогли це зробити завдяки солідарності з Caritas Internationalis і міжнародною католицькою спільнотою», – зазначив він.

За словами Глави УГКЦ, католицька спільнота у світі відгукнулася на заклик України про термінову допомогу, що дало змогу оперативно забезпечити підтримку мільйонам людей.

«Замало мати ресурси – треба мати кваліфікованих людей, які можуть швидко донести допомогу до потребуючих. І в нас було відчуття, що за 30 років незалежності ми, католицькі Церкви, готувалися нашими структурами гуманітарної допомоги до повномасштабного вторгнення», – сказав Предстоятель.

Блаженніший Святослав подякував Карітасу Норвегії за постійну підтримку українського народу та висловив вдячність усім Церквам і спільнотам, які виявили солідарність із народом України.

«Завдяки тій солідарності ми виграли велику гуманітарну битву. Ніхто в Україні не помер із голоду чи з холоду, хоча Росія намагалася зробити все, щоб гуманітарна криза перетворилася на катастрофу. Але ми перемогли – цього не сталося», – наголосив Глава УГКЦ.

УКРАЇНСЬКІ ЛІКАРІ В НІМЕЧЧИНІ ВІДЗНАЧИЛИ 80-ЛІТТЯ ТОВАРИСТВА ЛІТУРГІЄЮ ТА ПРОГОЛОШЕННЯМ БЛАЖЕННОЇ ЕДІГНИ ПОКРОВИТЕЛЬНОЮ

11.10.2025 р.

11 жовтня 2025 року в катедральному храмі Покрову Пресвятої Богородиці м. Мюнхен владика Богдан очолив Архиерейську Божественну Літургію у співслужінні з керівником Департаменту військового капеланства при Патріаршій курії УГКЦ владикою Богданом Манишиним, за участі українських лікарів, які здійснюють служіння в Німеччині. Подія об'єднала духовний вимір Ювілейного року 2025 у Католицькій Церкві та 80-літній ювілей Українського лікарського товариства в Німеччині (УЛТН).

Під час урочистостей архиерей вручив Грамоту Голові УЛТН, **пані Оксані Улан**, висловлюючи лікарям вдячність за професійне й жертвне служіння та відзначаючи моральну і гуманітарну місію лікарів у час війни: *«Від імені Апостольського Екзархату висловлюю сердечну подяку, щире признання, пошану і похвалу Українському лікарському товариству в Німеччині з нагоди славного 80-літнього ювілею. У Ваших вчинках пізнаємо живу євангельську любов, яка перевершує кордони і долає темряву страждання».*

Після Літургії учасники події помолились панахиду за українськими лікарями, які загинули у війні з російськими окупантами, а потім делегація лікарів здійснила прощу до міста Пух, де зберігаються мощі блаженної Едігни. Там, у місцевому храмі, владика Богдан урочисто зачитав Декрет про проголошення блаженної покровителькою Українського лікарського товариства у Німеччині.

У документі зазначено духовні мотиви цього рішення: «Беручи до уваги щире прагнення Товариства поглиблювати християнські основи лікарського покликання та усвідомлюючи духовну близькість і значення постаті Блаженної Едігни цим Декретом урочисто проголошуємо блаженну Едігну Покровителькою Українського лікарського товариства в Німеччині».

Акт проголошення окреслено як джерело натхнення: «Нехай цей акт стане джерелом натхнення для всіх членів Товариства у щоденному служінні стражденній людині, а заступництво блаженної Едігни супроводжує кожен ваш крок і кожен вияв вашого служіння!».

Також у своїй проповіді під час молебню владика Богдан звернувся до лікарів із глибокими словами єдності та духовної спадкоємності: *«Я вітаю Вас дуже сердечно тут, у далекому від України, а водночас такому близькому місті Пух. А тією особою, котра нас усіх єднає, є вона – блаженна Едігна».*

Апостольський екзарх провів паралель із покликанням медиків і постаттю блаженної, яка стала живою іконою Христа посеред своїх сучасників: *«Блаженна Едігна була цілителькою. І тим вона дуже близька до вас, дорогі*

наші медики. У ній ви можете знаходити взірець жертвовного служіння стражденній людині. Я дякую вам, що відкритим серцем приймаєте цей дар і переконаний, що він буде служити не лише іншим людям, але і вам особисто та вашим рідним».

Урочистий день завершився благословенням мощами блаженної Едігні.

Джерело: ukrainische-kirche.eu

СВЯТКУВАННЯ ПАРАФІЯЛЬНОГО ПРАЗНИКУ У КАТЕДРАЛЬНОМУ ХРАМІ ПОКРОВУ ПРЕСВЯТОЇ БОГОРОДИЦІ В МЮНХЕНІ

05.10.2025 р.

У неділю, 5 жовтня 2025 року, в катедральному храмі Покрову Пресвятої Богородиці в Мюнхені відбулося урочисте святкування парафіяльного празнику. Архиєрейську Божественну Літургію очолив владика Богдан, апостольський екзарх для українців візантійського обряду в Німеччині та Скандинавії.

У своїй проповіді архиєрей звернув увагу вірних на три ознаки живої віри, спираючись на євангельську історію про жінку-хананейку, якій Христос сказав: «О, жінко, велика твоя віра!» (Мт. 15, 28).

Євангельська постать хананейки, за словами єпископа, «є прикладом правдивої, глибокої віри, яка перевищує зовнішні межі народів, культур і релігійних традицій». Саме в її поведінці Христос відкриває учням суть віри, яка є живою – тобто такою, що діє, любить і довіряє навіть тоді, коли Бог мовчить.

ВІРА, ЩО РОЗПІЗНАЄ ПРИСУТНІСТЬ БОГА

Першою ознакою живої віри, зазначив владика Богдан, є здатність розпізнавати присутність Бога – навіть там, де інші бачать лише темряву, безбожність чи занепад.

«Жінка-хананейка, яка зовні була поганкою, розпізнала у Христі Месію, живого Бога. Віра починається там, де серце бачить Бога, навіть коли очі Його не бачать», – наголосив архиєрей.

Таку ж віру, додав він, покликані мати й ми – у щоденних обставинах життя, у середовищі, де часто здається, що Бога немає.

ВІРА, ОЖИВЛЕНА ЛЮБОВ'Ю

Другою ознакою живої віри є любов, яка стає душею віри.

«Віра без любові – мертва доктрина. А любов завжди виходить поза себе, шукає добра для іншої людини», – підкреслив апостольський екзарх.

Жінка-хананейка прийшла до Ісуса не для себе, а заради своєї стражденної доньки. Вона ототожнила свій біль із болем дитини. Так і віруюча людина, сказав владика Богдан, не може бути байдужою до чужого страждання: «Немає чужого болю, якщо ми справді є віруючими людьми».

ВІРА, ЩО МОЛИТЬСЯ З ВИТРИВАЛІСТЮ І ДОВІРОЮ

Третьою ознакою живої віри є ревна, витривала і смиренна молитва, сповнена довіри до Бога навіть у хвилини мовчанки.

«Жінка не відступає навіть тоді, коли Христос не відповідає одразу, коли Його слова звучать твердо і незрозуміло. Її любов і довіра перемагають страх і сумнів. І Бог відкриває їй Своє серце», – зазначив проповідник.

Таку віру Господь винагороджує словами: «О, жінко, велика твоя віра!»

МАРІЯ – ВЗІРЕЦЬ ДОСКОНАЛОЇ ВІРИ

Промовець також звернув увагу, що взірцем живої віри є Пресвята Богородиця, яка, подібно до хананейки, «вірою і довірою відкрила серце Сина і стала співтворцем чуда в Кані Галилейській».

Її слова «Зробіть усе, що Він вам скаже» владика Богдан назвав закликом до кожного віруючого, який прагне бути співучасником Божого чуда у своєму житті та в житті свого народу.

«Як Богородиця в Кані Галилейській сказала: *"Зробіть усе, що Він вам скаже"*, – так і ми сьогодні покликані не лише молитися, а й діяти, творити добро і бути співучасниками Божих чудес у нашому народі», – завершив свою проповідь владика Богдан.

Після Літургії відбулося освячення води та благословення автомобілів, які невдовзі вирушать в Україну для порятунку людей у зоні війни. Єпископ окропив транспортні засоби свяченою водою та поблагословив волонтерів і жертводавців, які докладають зусиль до допомоги українському народу.

ПРАЗНИЧНЕ ЧАСТУВАННЯ І КОНЦЕРТ ЄДНОСТІ

Після спільної молитви громада продовжила святкування у парафіяльній домівці. На всіх учасників чекав празничний обід, приготовлений силами парафіян, а також святковий концерт за участі місцевих виконавців, хору та дітей парафії.

УКРАЇНЦІ В ААХЕНІ ВІДСВЯТКУВАЛИ ПАРАФІЯЛЬНИЙ ПРАЗНИК РІЗДВА ПРЕСВЯТОЇ БОГОРОДИЦІ

07.09.2025 р.

У громаді міста Аахена відбулося велике та радісне свято – парафіяльний празник з нагоди Різдва Пресвятої Богородиці.

Святкування розпочалося з освячення води, після чого відбулася урочиста Божественна Літургія. Богослужіння очолив запрошений гість з Кельну – о. Геннадій Аронович, який виголосив проповідь та уділив кожному присутньому благословення через помазання святим елеєм.

Вірні єдналися у спільній молитві за парафіян, за Україну, за мир і швидку перемогу, а також за наших захисників та захисниць.

Після богослужіння святкування продовжилося у парафіяльному залі. У теплій родинній атмосфері гості мали нагоду поспілкуватися та розділити святкову трапезу. На грилі смажилися запашні ковбаски, господині пригостили домашніми стравами, а столи прикрашали смачні торти та солодощі.

Особливою частиною святкування став благодійний ярмарок. Завдяки щедрості та єдності громади вдалося зібрати кошти, які будуть передані на підтримку українських захисників.

СВІТЛО ВІРИ У ДИТЯЧИХ ОЧАХ – УРОЧИСТЕ СВЯТЕ ПРИЧАСТЯ У СТОКГОЛЬМІ

06.09.2025 р.

6 вересня 2025 року Божого у парафії Блаженного Священномученика Климентія Шептицького в Стокгольмі відбулася особлива подія – Перша Сповідь та Урочисте Святе Причастя. Цього року до Святих Таїнств приступили 23 дитини, які протягом року готувалися на катехитичних заняттях.

З нагоди урочистості численно зібралися батьки, родичі та друзі, щоб розділити радість з дітьми та підтримати їх у першому свідомому кроці до глибшого духовного життя. Підготовка тривала з вересня 2024 року під керівництвом катехитки – пані Лариси Яцишин, яка з любов'ю та посвятою провадила дітей дорогою віри.

Протягом навчального року діти ознайомилися з Правдами Віри, Святими Таїнствами Церкви, основними святами церковного року. Вони також мали нагоду черпати з духовного досвіду катехита та пароха, пізнаючи Боже милосердя та важливість Таїнства Покаяння у житті християнина. Окремим елементом підготовки стали заняття з церковного співу, які проводила пані Зоряна Поточняк-Якимчук, керівниця дитячого хору.

У день урочистості дітей привітала катехитка пані Лариса, побажавши їм завжди з трепетом і вдячністю серця приймати Ісуса Христа у Святій Євхаристії. Отець Андрій звернувся до дітей та батьків із закликом користати з криниці води живої – Таїнств Церкви, та пам'ятати, що двері храму завжди відкриті для них. На завершення, батьки та діти висловили щиру подяку пані Ларисі за невтомну працю та служіння, а о. Андрієві – за духовне провідництво. Як подарунок для всіх присутніх, дитячий хор виконав пісню «Святе Причастя урочисте».

Вже з наступного тижня діти продовжать своє навчання у старшому класі катехитичної школи при парафії у Стокгольмі.

НОВИЙ НАВЧАЛЬНИЙ РІК В УКРАЇНСЬКІЙ ШКОЛІ В ІСЛАНДІЇ

13.09.2025 р.

В Ісландії розпочався новий навчальний рік у Суботній Українській Школі «Móðurmál», що став початком нового етапу у житті дітей з України.

«Наша українська школа в діаспорі – це не тільки місце навчання, а й осередок любові до рідної мови, культури та традицій. Тут ми разом бережемо наше українське слово, історію та пісню, щоб вони завжди жили у ваших серцях. Ми віримо в кожного з вас і впевнені, що ви здатні на великі досягнення. Не бійтеся помилятися – це частина навчання. Головне – прагнення до знань і готовність працювати над собою», – звернулась до учнів п. Оксана Шабатура, консультант у Відділі освіти Рейк'явіка.

Також на заході був присутнім о. Михайло, душпастир для українців в Ісландії, який поблагословив вчителів і дітей на цей навчальний рік,

а також подарував школі від українських воїнів книжку Т. Шевченка «Кобзарик для українських дітей».

РОЗПОЧАВСЯ ДЕСЯТИЙ НАВЧАЛЬНИЙ РІК УКРАЇНСЬКОЇ СУБОТНЬОЇ ШКОЛИ У ФРАЙБУРЗІ

20.09.2025 р.

20 вересня 2025 року в українській суботній школі у Фрайбурзі відбулося урочисте відкриття нового навчального року.

Свято розпочалося з привітального слова директорки школи пані Марії, яка нагадала, що цього року навчальний заклад відзначає своє десятиліття. Вона урочисто оголосила початок навчального року під девізом: **«З Богом до перемоги!»**.

Після слів подяки та представлення педагогів школи до слова був запрошений о. Роман із місцевої греко-католицької парафії святого Йосафата. Душпастир говорив про значення української суботньої школи за межами України, відзначив неоціненний труд учителів та педагогів і наголосив на обов'язку кожного українця підтримувати свою ідентичність через школу та навчання рідною мовою.

На завершення священник прочитав молитву і благословив дітей та вчителів на успішний навчальний рік. За давнім українським звичаєм учні пройшли під образом святої Богородиці Покрови на свій перший урок.

**Бачачи твою проти полчищ сатанинських
смівлівість, всі чини ангельські з радістю пішли
вслід за тобою на битву за ім'я і славу свого
Владики, взиваючи: «Хто як Бог?»**

(з акафісту до св. Архистратига Михаїла)

Архистратиг Михаїл — скульптура роботи
Анатолія Куща, встановлена 2002 року
в Києві на Майдані Незалежності
на Печерських воротах

24.02.2022 – ?

Випуск 87 «Хроніки періоду великої війни»

Автор: **Александр Малаховський**

ГІРСЬКО-ШТУРМОВА БРИГАДА «ЕДЕЛЬВЕЙС» НАГОРОДИЛА МИТРОПОЛИТА УГКЦ

04.09.2025 р.

4 вересня у курії Тернопільсько-Зборівської архієпархії УГКЦ архієпископ і митрополит Теодор Мартинюк отримав відзнаку – нагрудний хрест від 10-ї окремої гірсько-штурмової бригади «Едельвейс» за допомогу та жертвність.

Нагороду вручено від імені командира бригади полковника Володимира Потешкіна. Відзнаку передав командир роти безпілотних та авіаційних систем Степан Барна, який також виразив слова вдячності від військових за багаторічну співпрацю та підтримку.

Окрім того, військові вручили грамоти-подяки єпископу-помічнику Володимиру Фірману та отцю Миколі Квичу, які регулярно здійснюють духовні місії серед військових.

«Ці нагороди стосуються не тільки мене, а всіх вірних, а особливо капеланів, які жертовно служать та підтримують наших захисників», – відзначив митрополит Теодор.

СВІТЛО СЕРЕД ПІТЬМИ: У ВИДАВНИЦТВІ УКУ ВИЙШЛА КНИГА ПРО ЗЦІЛЕННЯ НЕВИДИМИХ РАН

04.09.2025 р.

У наш час кожному важливо зрозуміти, як знайти надію та шляхи зцілення ран війни, адже так чи інакше кожен українець є травмований: хтось має видимі шрами на тілі, ампутації, а хтось – глибоко заховані душевні рани. Саме тому книга д-ра Річарда Ф. Молліки «Зцілення невидимих ран: стежки до надії та відновлення у жорстокому світі», яка вийшла у видавництві Українського католицького університету, є дійсно потрібною для нас.

4 вересня у межах Днів УКУ відбулася презентація книги у головному академічному корпусі університету на вул. Свенціцького.

Д-р Річард Ф. Молліка – психіатр, який працював з людьми, що пережили травми у різних країнах – від Камбоджі до Боснії, від Руанди до Нью-Йорка після 11 вересня. Він – засновник Гарвардської програми допомоги біженцям. У своїй книзі доктор Молліка зафіксував власний досвід, поділився історіями з власної практики, а також дав поради, як допомогти людям у біді. «Зцілення невидимих ран» – це глибоке дослідження впливу травматичного досвіду на особистість та суспільство, а також практичний посібник з подолання наслідків насильства.

«Ця книга дає зрозуміти, що ми, українці, не переживаємо щось унікальне, що війни – це завжди жорстокість, насильство. Але ми можемо черпати силу з історій, людей, які пройшли своє пекло і його подолали», – розповіла керівниця «УКУ-Онлайн» **Роксоляна Вороновська**, яка модерувала презентацію.

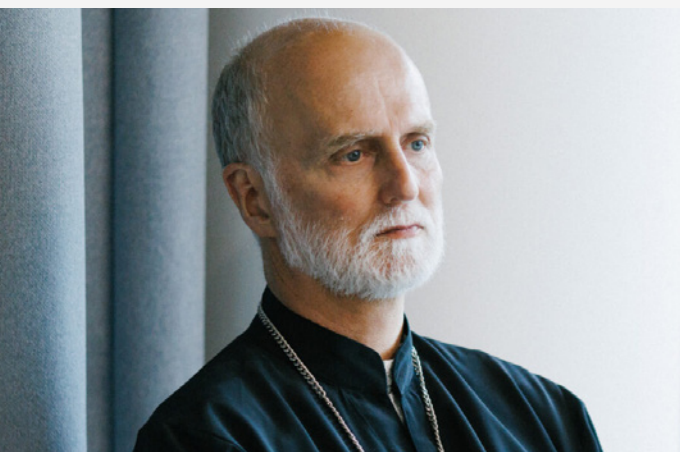
Архієпископ Філадельфійської архієпархії УГКЦ, президент Українського

католицького університету, **владика Борис Гудзяк** подякував усім, хто працював над книгою.

Роздумуючи про те, як ми можемо допомогти людям, які пережили травматичний досвід, митрополит зазначив: «Ми помагаємо, якщо є частиною розв'язки, а не проблеми. Тому дуже важливо дбати про себе, своє духовне здоров'я, фізичний гарт. Допомогти

людям, які переживають травми, у першу чергу, означає їх побачити. Хоча багато травм видимі – ампутації, шрами, – є й ті, що невидимі. Адже майже неможливо жити у війні 11 років і не мати наслідків цього. Думаю, ця книжка багато чого підкаже. Але перш за все, треба зрозуміти, що нам самим потрібно бути у добрій формі, бути відкритими, чуйними, такими, що стимулюють довіру інших, аби допомогти людям, які пережили травми».

Лікар-психотерапевт, дитячий психіатр, директор Інституту психічного здоров'я УКУ **Олег Романчук** зазначив, що головне послання книжки – це самозцілення.

«Автор хотів сказати, що у нас є сила, якою ми можемо зцілити важкі досвіди, і ця сила у нас і між нами. Думаю, для України – це велике послання надії. Міжнародні експерти дають прогнози, що усі у нашій країні будуть покалічені. Але ця книга каже, що це залежить від нас. Бо ми маємо вибір, чи довіритися силі, яка є у нас, чи впасти у безнадію. Наукою доведено, що велика частина людей, маючи розлади, зцілюються: частина – без фахової допомоги, частина – з фаховою. І, крім того, вони можуть стати сильнішими, тобто, може відбутися посттравматичне зростання», – розповів Олег Романчук.

Він наголосив, що книжка д-ра Річарда Ф. Молліки не просто про травму, а про насильство, жорстоке насильство, яке чинить людина. Читаючи її, ти бачиш, що найстрашніше відбувається, коли людина втрачає людяність. А усім, кого торкнулась темрява, найперше потрібно світло. І це підтверджує обкладинка книги, де зображено світло, яке видніється серед темноти.

Декан Факультету наук про здоров'я **Світлана Когут** додала, що на шляху до подолання травм дуже важливі люди.

«Спільнота зцілення – це та спільнота, де тебе чують, підтримують. Дуже добре, що ми можемо використовувати досвід інших країн щодо зцілення травм, які описані у цій книжці», – зазначила Світлана Когут.

Саме тому праця д-ра Річарда Ф. Молліки буде цікава не лише фахівцям та студентам, а й широкому колу читачів.

Переклад книжки розпочався з ініціативи **Марії «Вава» Бачинської**, викладачки-волонтерки кафедри соціальної педагогіки УКУ, а завершується й виходить друком уже після її смерті – у час жорстокої російської війни проти України.

«"Вава" була цілителькою: вона прагнула поширювати цілюще життя і підходи зцілення. Вихід у світ українського перекладу цієї книжки – це гідна пам'ять про неї та її життєву місію. Вона й далі зцілюватиме – хоч і дистанційно через вічність – ті травми, яких не побачила на власні очі. У житті «Вава» молилася за багатьох. У вічності цей супровід, з огляду на товариство, у якому "Вава" перебуває, не лише продовжується, а й набуває божественного виміру», – зазначає владика Борис у передмові до видання.

Книжку видано за сприяння Відділу преси, освіти і культури Посольства США в Україні.

ВІД ІСТОРІЇ ДО СВІДЧЕНЬ ПОЛОНЕНИХ: МИТРОПОЛИТ БОРИС ҐУДЗЯК ВЗЯВ УЧАСТЬ У ДВОХ МІЖНАРОДНИХ ФОРУМАХ У КИЄВІ

13.09.2025 р.

Під час візиту до Києва митрополит Борис Ґудзяк взяв участь у двох важливих міжнародних заходах: конференції *Ukrainian History Global Initiative 2025* та щорічному форумі *Yalta European Strategy (YES)*.

Як член опікунської ради *Ukrainian History Global Initiative*, архієпископ Борис модерував кілька секцій, присвячених релігійній культурі, історії християнства в Україні та окремим аспектам історії Речі Посполитої. Ініціатива є масштабним новим проєктом у сфері гуманітарних і соціальних наук, а також природничих дисциплін. Її мета – створити всеохопне, науково обґрунтоване й водночас доступне представлення глибинної історії земель сучасної України та народів, які їх населяли. Сприяючи міждисциплінарному діалогу, проєкт має за завдання виробити нову модель синтетичної публічної історії для України та світу. Про це пише Служба комунікації Філадельфійської архієпархії.

Митрополит Борис також узяв участь у конференції *Yalta European Strategy (YES)* – міжнародній платформі, яка з 2004 року збирає в Україні світових лідерів політики, бізнесу, медіа, громадянського суспільства й академічних кіл. Цього року він модерував розмову з українськими військовими, які нещодавно повернулися з російського полону, запитуючи їх, що підтримувало їх у випробуваннях та як їм вдалося долати розпач.

ГЛАВА УГКЦ ВІДВІДАВ ПАРАФІЮ У ЛІГНИЦІ, ДЕ З БАНИ ХРАМУ ЗРІЗАЛИ ХРЕСТ

13.09.2025 р.

13 вересня 2025 року Блаженніший Святослав, Отець і Глава Української Греко-Католицької Церкви, відвідав парафію Успіння Пресвятої Богородиці УГКЦ у польському місті Лігниця, де вночі невідомі скинули хрест із центральної бані храму. Разом із вірними Предстоятель очолив молитву надолуження (експіації) за скоєний акт святотатства, а також Велику вечірню з Литією.

«Сьогодні зранку страшна новина сколихнула кожного християнина. Ми дізналися, що цієї ночі у вашій парафії було вчинено великий гріх, – гріх святотатства. З висоти центральної бані цього храму злочинна рука скинула хрест Господній», – сказав Блаженніший Святослав, звертаючись до присутніх.

Предстоятель наголосив, що цей вчинок не мав на меті матеріальної вигоди: «Злочинці хотіли принизити почуття віруючої людини, хотіли познущатися з вас, із нас усіх».

Глава Церкви відзначив «диявольську іронію» події – хрест із храму скинули саме напередодні свята Воздвиження чесного і животворного Хреста

Господнього. «Хоча цей матеріальний хрест упав, але в наших серцях Господній Хрест стоїть. Тому так численно сьогодні віруючий народ зібрався в цьому святому храмі», – сказав Глава Церкви.

Блаженніший Святослав зазначив, що прибув до парафії, щоб по-батьківськи підтримати вірних у їхньому болю: «Сьогодні ваша парафія зранена. Ми знаємо, як тяжко ви працювали, щоб цей храм збудувати. Вашою працею ви збудували цю святиню і поставили животворний хрест. Сьогодні болить ваше християнське сумління... Тому я прибув до вас, щоб підтримати. Каже святий апостол Павло: *"Як страждає один член, страждають усі з ним члени"* (1 Кор. 12, 26)».

Глава УГКЦ зацентрував, що сьогоднішня молитва була актом задосить вчинення (експіації) й проханням про навернення тих, хто вчинив святотатство: «Ми не хочемо плекати нині ненависті чи злоби. У наших серцях є почуття жалю за тих людей. Ми сьогодні молимося, щоб Господь Бог мав милосердя над ними».

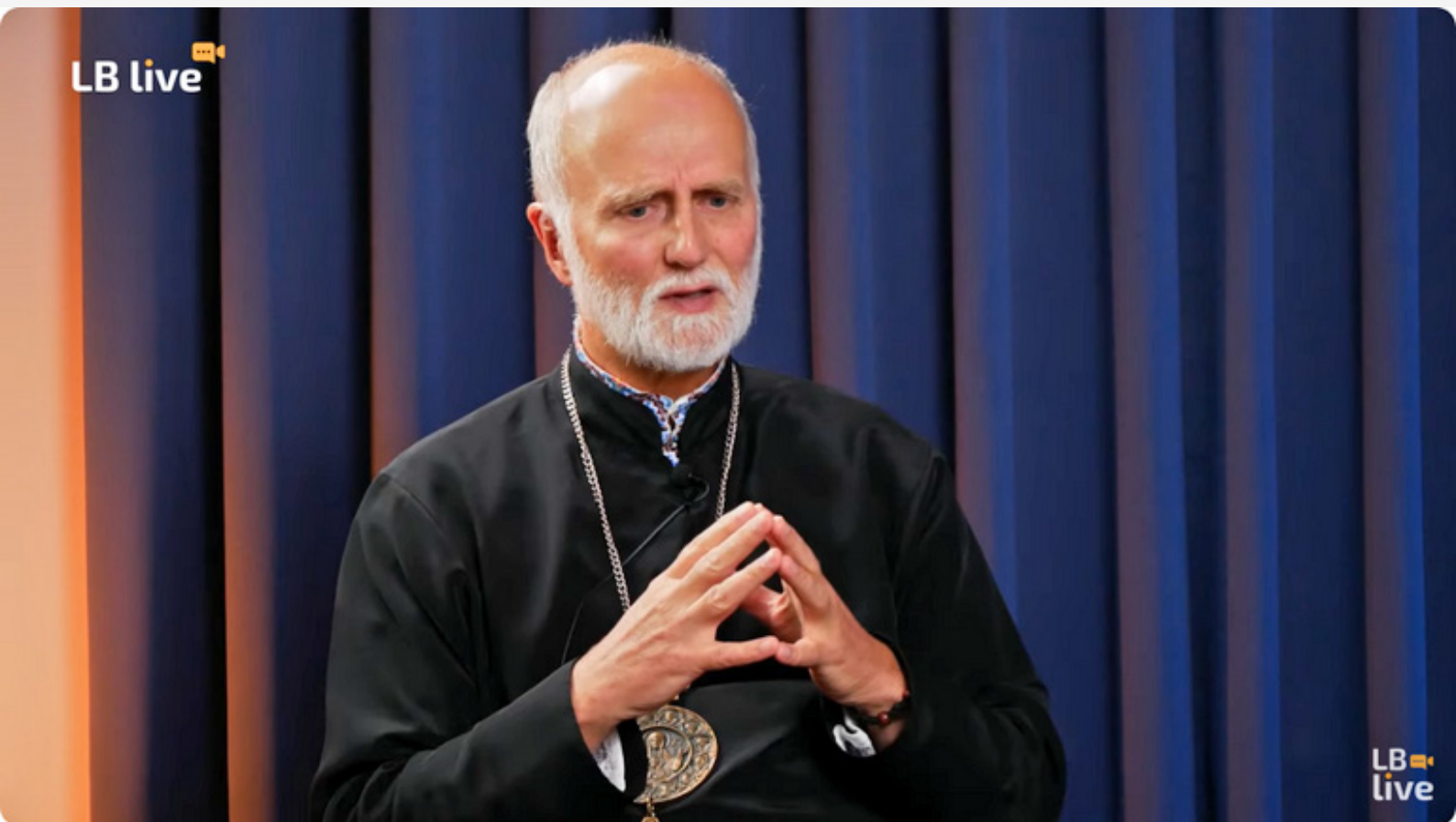
Предстоятель висловив подяку римо-католицькому єпископові Лігницькому Анжею Семіневському, який взяв участь у богослужінні, за солідарність і спільну молитву, а також владиці Володимирові Ющаку, єпископу Вроцлавсько-Кошалінському, який також прибув підтримати парафію. [...]

«Я вірю, що той чесний і животворний Хрест, Воздвиження якого святкуємо, вже незабаром повернеться назад, на баню вашого храму. Бо ви, Божий віруючий народ, продовжуєте любити Господа і свою святу Церкву», – підсумував Глава УГКЦ.

Митрополит Борис Ґудзяк: Я РУЧАЮСЯ: РОСІЙСЬКА ІМПЕРІЯ ТЕЖ РОЗПАДЕТЬСЯ – ЯКЩО НЕ ЗАРАЗ, ТО ПІЗНІШЕ

14.09.2025 р.

Архиєпископ і митрополит Філадельфійський УГКЦ у США Борис Ґудзяк вважає, що Російська Федерація приречена на розпад, так само як і СРСР. Це лише питання часу. Про це він розповів у інтерв'ю [LB.ua](#).

«Згадайте розпад Радянського Союзу – до останніх моментів світові лідери не вірили, що це станеться. А я ручаюся: російська імперія теж колись розпадеться – якщо не зараз, то пізніше. Адже всі інші європейські імперії вже розпалися», – заявив єрарх.

Митрополит також висловив впевненість, що зміни торкнуться й РПЦ:

«Цитую Сергія Чапніна, росіянина, колишнього редактора журналу Московського Патріархату, який нині працює у Фордгемському університеті в Нью-Йорку, у єзуїтському університеті з православним центром, заснованим греками: *"Допоки російська імперія не розвалиться і Російська Православна церква не стане на коліна, не буде реформ. Не буде змін, не буде автентичного духовного життя"*».

«Сьогодні лише 1 % росіян регулярно відвідує церкву. Для порівняння: у Франції таких близько 5 %. Тобто вп'ятеро більше, ніж у Росії. Це катастрофа для російського народу. Молодих людей там просто посилають як гарматне м'ясо, промивають мізки. Колись вони, можливо, поколіннями каятимуться, як це було з німцями після Другої світової», – додав єрарх УГКЦ.

Джерело: [RISU](#)

У ФУЛЬДІ ВЛАДИКА БОГДАН ДЗЮРАХ РУКОПОЛОЖИВ НОВОГО ДИЯКОНА

14.09.2025 р.

14 вересня 2025 року у парафіяльній церкві Святого Власія в м. Фулда відбулася особлива подія для української громади Німеччини. У свято Воздвиження Чесного і Животворящого Хреста Господнього владика Богдан, апостольський екзарх для українців візантійського обряду у Німеччині та Скандинавії, звершив Архиерейську Божественну Літургію та рукоположив у диякони Івана Колодія, випускника Івано-Франківської духовної семінарії ім. свщмч. Йосафата Кунцевича та ліцензіата Єпископської духовної семінарії Фульди.

У своїй проповіді архиерей наголосив на головному посланні цього свята – безмежній любові Бога, яка виявляється через жертвність.

«То світло Боже, яке сьогодні гарно нас зігріває, воно походить із хреста Господнього», – підкреслив владика Богдан, вітаючи людей у храмі на молитві.

Апостольський екзарх пояснив символіку хреста: вертикальна балка нагадує про любов Бога до кожного з нас, тоді як горизонтальна – про наше покликання любити один одного.

«А по чому ми впізнаємо, що ми прийняли Божу любов? По тому, що ми любимо одні одних», – сказав проповідник.

Далі єпископ акцентував на новій заповіді Христа – жертвній любові, яку Божий Син дав своїм учням на Тайній вечері і яка полягає у готовності віддати життя за ближнього:

«Ніхто не має більшої любові, як той, хто віддає своє життя за друзів», – процитував слова Спасителя владика Богдан.

Також він порівняв цю любов із жертвністю батьків, вірністю подругів у шлюбі та героїзмом українських захисників:

«Такою любов'ю люблять нас усіх наші захисники на фронті, вони готові за нас віддати своє життя», – мовив проповідник.

Архиєрей нагадав, що любов Христова не виключає нікого, навіть ворогів:

«Ісус нікого не виключив з тої любові. І саме таку любов Він нам дає як заповіт».

Також єпископ звернувся до болючого питання війни:

«Ви скажете, особливо наші брати і сестри з України: "Як можна любити тих, хто нас сьогодні вбиває?". Тяжко, а може навіть неможливо власними силами. Тому ми говоримо не про людську любов, але про Божу любов, яка влита в наші серця Святим Духом».

А відтак владика Богдан застеріг людей від поверхового християнства, закликаючи до глибокого життя Євангелієм:

«Носити золотий хрестик є гарно. Але жити тим посланням, яке дає нам Господній хрест – це є правдиве християнство», – сказав архиєрей.

Звертаючись до новопоставленого диякона, єпископ підкреслив покликання до служіння:

«Диякон – це той, хто стоїть при святому престолі, але водночас виходить до людей, щоб нести їм світло Христової істини. Твоє служіння, Іване, розпочинається саме сьогодні, у день, коли ми підносимо перед усім світом знамено спасіння».

Владика Богдан закликав вірних підтримати диякона молитвою у його новому служінні, нагадуючи, що покликання розкривається не лише у храмі, але й у щоденному житті:

«Хрест, який ми воздвигаємо, є дороговказом. Він веде нас до глибшої любові до Бога і ближніх, бо справжня велич Церкви – у служінні», – наголосив єпископ.

Наприкінці владика Богдан висловив вдячність батькам і духовним наставникам Івана Колодія, а також усій спільноті парафії Святого Власія за спільну молитву й підтримку. Святкування завершилося багатолітнім та братнім частуванням.

МІЖКУЛЬТУРНИЙ ТИЖДЕНЬ У МАЙНЦІ

14.09.2025 р.

14 вересня 2025 року, у свято Воздвиження чесного й животворчого Хреста, у катедральному соборі м. Майнц лунали молитви і прохання різними мовами, об'єднуючи християн різних національностей у спільному прагненні до миру та порозуміння.

Українська греко-католицька громада вже вдруге мала честь представити свою духовну традицію у цій молитовній події.

Українці єдиним серцем піднесли своє прохання про мир в Україні та в усьому світі. Особливо зворушливим моментом стало виконання парафіяльним хором духовних піснеспівів, які прикрасили літургію та надали їй особливого піднесення.

На завершення богослужіння пролунала молитва «*Боже великий, єдиний*». Її натхненне звучання стало справжнім символом єдності, надії та віри у перемогу та миру.

СИНЕРГІЯ ІСТОРІЇ ТА СУЧАСНОСТІ – В УКУ ОСВЯТИЛИ ОНОВЛЕНИЙ КОРПУС НА ВУЛ. СВЕНЦІЦЬКОГО

15.09.2025 р.

У Львові відбулось урочисте освячення оновленого корпусу Українського католицького університету на вулиці Іларіона Свенціцького, 17. Цей будинок – частина історії УКУ, адже саме тут розпочинала діяльність відновлена Львівська богословська академія, яка згодом переросла в Український католицький університет. Корпус осучаснений з повагою до архітектурної спадщини та гідності людини. Він став втіленням діалогу між традицією й цінностями відкритого, інклюзивного університету.

Захід розпочали з молитви та благословення оновленої будівлі, яку очолив митрополит Філадельфійський Борис Ґудзяк, президент УКУ. Отці освятили приміщення, навчальні кімнати та коридори навчального корпусу.

«Дуже зворушливо бути знову в цьому будинку, який зазнав стільки переосмислення, уваги до людини і творчості. Хочу від імені сенаторів і студентів подякувати архітекторам, будівельникам та усім, хто причинився до перебудови та оформлення цього будинку», – звернувся до присутніх владика Борис Ґудзяк.

Головною метою проекту ревіталізації корпусу УКУ на вул. І. Свенціцького, 17 було зробити його відкритим та функціональним, забезпечити безбар'єрний доступ та повернути втрачені громадські функції. Разом з тим, проєкт побудований на синергії поваги до історичного будинку та архітектури, що відповідає потребам сьогодення.

«**Сьогодні ми вдруге благословляємо цю будівлю:** вперше це відбулося 10 жовтня 1996 року, а тепер – після реновації. Ми пройшли довгий шлях, і ці зміни стали можливими завдяки нашим друзям-жертводавцям, партнерам, будівельникам», – зазначив під час зустрічі Володимир Турчиновський, декан Факультету суспільних наук.

Другий поверх оновленої будівлі іменований та присвячений Блаженнішому Мирославу-Івану Любачівському. Саме з його ініціативи у 1993 році розпочався процес відновлення ліквідованої радянською владою Львівської богословської академії. Після відновлення ЛБА Патріарх Любачівський доклав максимальних зусиль, щоб знайти відповідне приміщення для освітнього закладу. На прохання Блаженнішого, влада міста продала будинок на вулиці І. Свенціцького, 17 Богословській академії.

Каплиця Стрітіння Господнього у корпусі на вул. Свенціцького

Блаженніший Мирослав Іван Любачівський сконцентрував свою увагу на вихованні студентства та на розв'язанні адміністративних питань академії. У 1998 році ЛБА здобула визнання Конгрегації католицької освіти. Тож відновлення ЛБА стало першим кроком до створення Українського католицького університету у 2002 році. У будівлі на вулиці І. Свенціцького, 17 досі розташований головний академічний корпус УКУ.

«Блаженніший Мирослав-Іван був скромною людиною. Ерудит, який знав 15 мов, спеціаліст зі Святого писма, доктор богослов'я. Це була дуже молитовна людина, якій випала доля повертатися в Україну як Главі Церкви наприкінці радянського періоду. Це був непростий час – очікування виходу УГКЦ з підпілля. Своім характером, молитвою, стійкістю Блаженніший допоміг скеровувати всю енергію в русло здорового плідного церковного життя. Отець Іван Дацько був правою рукою Любачівського і вони визначили пріоритетом відновлення ЛБА з ціллю та ідеєю відновити Український католицький університет – перенести університет з Риму сюди. Без його любові та особистого ангажування не відбулося б відновлення академії», – розповів владика Борис.

Тож відтепер другий поверх іменований на честь Патріарха Мирослава-Івана Любачівського, де розміщена «Ніша пам'яті» з документами про відновлення Богословської академії та текст промови Любачівського до студентів.

Ректор УКУ Тарас Добко подякував усім, хто долучився до реновації, та розповів, яке призначення матиме оновлена будівля: «З цього корпусу усе починалось. Тут визрівали головні ідеї університету. Тут навчались перші студенти ЛБА. Свенціцького – це дім для кількох факультетів і підрозділів, Інституту історії Церкви, Центру іноземних мов, Інституту родини та подружнього життя... Тут поєднуються різні покоління і освітні напрямки. Університет – це про навчання, викладання і дослідження. Ця будівля буде точно головним академічним корпусом, адже тут навчатимуться понад 1100 студентів – найбільше з усіх корпусів».

Для гостей, які завітали на урочистості, провели екскурсію ревіталізованим корпусом та розповіли про зміни у будівлі. Головна ідея архітекторів – зберегти історичну тяглість та зробити приміщення по-сучасному функціональним і доступним. Враховуючи воєнний стан та продовження навчального процесу в будинку, команді УКУ та підрядників знадобилось три роки, щоб втілити задум... [...]

ЖЕРТВОДАВЦІ

Під час урочистостей 1 вересня також освятили іменну кімнату на честь Томи Боцоня, парафіянина церкви святого Івана Хрестителя в Сіракузах (США), доброго друга родини Гудзяків, жертводавця УКУ.

Іменна кімната на честь Томи Боцоня

Тома Боцонь був вчителем хімії в школах округу міста Сіракузи, членом церковного хору та Товариства святого Івана Хрестителя. Брав активну участь у житті української громади та Українського конгрес-комітету, співав у чоловічому хорі SURMA. Тома підтримував УКУ з 1998 року і за своє життя пожертвував понад 187 тисяч доларів для Фонду УКУ. Згідно з проханням Томи, його дочка Оксана Фанок, яка успадкувала майно після смерті батька у 2022 році, пожертвувала понад 127 тисяч доларів на підтримку Українського католицького університету в пам'ять про батька.

Проект з оновлення корпусу УКУ на вул. Свенціцького реалізували завдяки підтримці благодійників фонду Renovabis та Дієцезії Кельну. [...]

Мирослав Маринович про свій шлях до Бога: ГОСПОДЬ НІКОЛИ НЕ МОВЧИТЬ

18.09.2025 р.

«Часом кажуть, що Господь мовчить. Нічого подібного. Він криком кричить. Ми тільки не вміємо цю мову прочитати. Дуже рідко ми це сприймаємо як обставини життя, випадковості. А це Господнє есперанто, яке ми не навчилися сприймати», – радник ректора УКУ, правозахисник Мирослав Маринович під час Літньої Біблійної школи 2025.

Літня Біблійна школа відбулася для спільноти Українського католицького університету перед початком нового академічного року у Брюховичах. Організатор – Філософсько-богословський факультет УКУ. Програма Біблійної школи включала лекції, екскурси, спільне читання біблійних текстів та їхнього обговорення у групах, а також вечірні зустрічі з цікавими запрошеними гостями, серед яких був і Мирослав Маринович.

Мирослав Маринович розповів про свій шлях до Бога.

«Віра – дуже інтимний феномен, і щасливий той, хто йде до неї, як американською автострадою – прямою, рівною, без ям. У мене було не так», – поділився дисидент.

Він зазначив, попри те, що дідусь був священником, радянська школа робила своє. Здобувши середню освіту і пішовши в інститут, Мирослав Маринович був агностиком: «Я знав, що хтось є, але я Йому не заважаю, Він – мені. Я собі можу жити без Нього, – так мені здавалося».

Та пізніше Мирослав Маринович став одним із засновників Української Гельсінської групи, за що і був заарештований.

«Я сьогодні усвідомлюю, що діяльність групи мала релігійне значення, по-перше, тому що ми захищали релігійні спільноти, які були на той час поза законом. Це і греко-католики, і деякі баптистські групи. Але також ще і тому, що я тягнувся до правди, а Бог і є правдою. Тоді я ще це не прочитував, бо не набрався достатньо сміливості говорити ту правду», – зізнався пан Мирослав.

Під час допитів у радянській тюрмі дисидент казав слідчому, що до релігії байдужий. Але з ним почали траплятись дивні речі, через які Мирослав Маринович і прийшов до Господа. За його словами, він ніби відчував Божу присутність. Це не можна було пояснити раціонально. Також дисидент у таборі почав цікавитися Святим Письмом.

«Часом кажуть, що Господь мовчить. Нічого подібного. Він криком кричить. Ми тільки не вміємо цю мову прочитати. Дуже рідко це сприймаємо як обставини життя, випадковості. А це Господнє есперанто, яке ми не навчилися сприймати», – зазначив Мирослав Маринович.

Повний запис виступу Мирослава Мариновича на Літній Біблійній школі 2025 – за [посиланням](#)

МИ БАЧИЛИ ЗАБАГАТО ЧУДЕС, ЩОБИ НЕ ВІРИТИ, – митрополит Борис Ґудзяк

22.09.2025 р.

Прощаючись з літом уже вдруге Український католицький університет зібрав друзів та жертводавців у неформальній атмосфері на природі, щоб подякувати за підтримку та поділитись планами на новий навчальний рік.

Створення спільноти однодумців – надійний фундамент, на якому стоїть і розвивається Український католицький університет. Кілька разів на рік УКУ ініціює проведення благодійних заходів, на яких збирають пожертви на стипендії для здібних студентів, котрі не мають змоги оплатити за навчання, та на проєкти і розвиток університету. Цього разу гості мали змогу послухати надихаючу лекцію від президента УКУ митрополита Філадельфійської Архиепархії УГКЦ Бориса Ґудзяка.

Владика Борис у своїй промові нагадав, як починався університет, які випробування пододала Церква на шляху до свободи, та кому ми завдячуємо тим, що маємо. Цьогоріч владика багато говорив про молодь і майбутнє. Його крилата фраза «*Божа правда переможе*» як ніколи допомагає утвердитися усім нам у вірі і стійкості у часі війни.

цДілимося кількома тезами з лекції владики Бориса Ґудзяка для спільноти жертводавців і друзів, які підтримують Український католицький університет:

- Нещодавно я мав нагоду побувати в Харкові, Києві, Одесі. І всюди мене вражає те, що українці живуть і вчаться жити по-новому. Ніщо так швидко не змінює людей як війна. І Україна змінюється з року в рік. У нас багато чого міняється, можливо, не блискавично, але дуже глибоко і фундаментально. Подивимося на нашу культуру, книжки, – ще ніколи стільки українських книг не видавалося, як в цей час, у час війни. Ще ніколи стільки фільмів українських не продукували. І ще ніколи не було такого українського університету, який ви підтримуєте.
- Я мав натхненну зустріч зі студентами на початку навчального року. Рівень зрілості української молоді є надзвичайним. Молоді люди, яких я бачу, радіють спільноті. Молодь України переживає найскладніший семестр свого життя, але саме він формує зрілість, якої потребує XXI століття.
- УКУ – це культура, яка обіймає вас, і яку ви обіймаєте. І ми з вами не можемо бути певними, що наші дії, наші проєкти, бізнес, наша культурна, громадська праця, чи навіть наша молитва – буде мати запроєктований результат. Але ми можемо жити автентично. Люди і в Полтаві, і в Харкові, і в Одесі хочуть мати те, чим живете ви. Вони хочуть мати такі пріоритети, бачити естетику не лише на поверхні, а й естетику спільноті життя, способу життя і спілкування.
- Через п'ять років багато чого в нашому житті буде відбуватися радикально по-іншому. За 10 років науковці передбачають, що штучний інтелект буде суперінтелектом. Тепер найкращий штучний інтелект в математиці є на рівні найкращих математиків. Але за 10 років штучний інтелект буде потужніший за людський розум. І це буде колосальний досвід. Ми його ще не до кінця собі уявляємо. Я не сумніваюся, що з нашими комп'ютерними компаніями, спеціалістами, і з цими студентами, з богословами, – відповідь на життєві питання епохи штучного інтелекту, можливо, будуть походити саме звідси.
- Ми не знаємо, коли і як ця війна закінчиться. Ми не знаємо, як відбудовувати те, що зруйноване. Але я певен, що якщо наш народ витримав комунізм, якщо Церква вийшла з катакомб і подарувала Україні цей університет – ми зможемо відповісти і на нові великі виклики. Ви бачили забагато чудес, щоб не вірити. І ця віра дає силу йти далі.
- Я радію, що сьогодні діти з цілої України хочуть вчитися в УКУ. І ми з вами беремо участь у проєкті, який має вже Всеукраїнське значення. Я вірю, що ці молоді люди поведуть Україну і дадуть світові важливе свідчення надії.

Музичну атмосферу вечора творив Гордій Старух, амбасадор колісної ліри, інтерпретатор традиційної української музики та саундпродюсер.

БЛАЖЕННА ЙОСАФАТА ГОРДАШЕВСЬКА ПРОГОЛОШЕНА ПОКРОВИТЕЛЬНОЮ КАТЕХИТІВ УГКЦ

27.09.2025 р.

У суботу, 27 вересня, під час Архиєрейської Божественної Літургії у соборі Святої Софії в Римі, яку очолив владика Михайло Квятковський, Єпарх Нью-Вестмінстерський та Голова Патріаршої катехитичної комісії УГКЦ, блаженну Йосафату Гордашевську було урочисто проголошено Покровителькою катехитів Української Греко-Католицької Церкви.

Рішення про це ухвалив Синод Єпископів УГКЦ, який відбувався у Римі 30 червня–10 липня 2025 року, взявши до уваги прохання Патріаршої катехитичної комісії.

Під час Літургії владика Михайло зачитав відповідний Декрет Блаженнішого Святослава. У документі підкреслюється, що катехит – це людина, яка «прикладом духовного життя та здобутими знаннями ділиться вірою в Бога і передає її тим, кого катехизує». Саме тому блаженна Йосафата, яка «бажала, щоб світло Христової науки сяяло всюди, де є людське серце», стала взірцем катехитичного служіння.

«Усіх катехитів нашої Церкви закликаємо наслідувати у своєму житті та служінні приклад блаженної Йосафати. Хай вона вимолює для вас потрібні ласки, щоб ви, утверджені у вірі, могли виконати заповідь

Ісуса Христа: *"Ідіть, отже, і зробіть учнями всі народи..."* (Мт. 28, 19)», – йдеться у Декреті.

У святкуванні, яке відбувалося в рамках Ювілею катехитів із нагоди Святого Року, взяли участь понад 300 катехитів УГКЦ з різних країн світу.

Вітаючи катехитів, владика Григорій Комар, Апостольський адміністратор Апостольського екзархату в Італії, нагадав, що від катехита значною мірою залежить спасіння людини, як про це говорив митрополит Андрей Шептицький. *«Зараз, можливо, як ніколи, ваш приклад може бути цілющим для нашого народу»*, – зазначив він, дякуючи катехитам за великодушність у служінні.

Сестра Софія Лебедович, Генеральна настоятелька Згромадження сестер служебниць, співзасновницею якого була блаженна Йосафата, підкреслила, що новопроголошена покровителька є для катехитів прикладом молитви, набожності до Пресвятої Богородиці та виховання серця. *«Вона була завжди близько із своїм народом, чуйною до його потреб... і посилала сестер на місії всюди, де народ потребував опіки, допомоги, освіти та молитви»*, – додала вона.

с. Емілія Вандич, СНДМ, [«Новини Ватикану»](#);
[Пресслужба](#) Секретаріату Синоду Єпископів УГКЦ

ПАЛОМНИЦТВО КАТЕХИТІВ ДО РИМУ

28.09.2025 р.

26–28 вересня 2025 року катехити з Апостольського екзархату взяли участь у Ювілейній прощі катехитів до Риму. Паломництво очолив владика Михаїл Квятковський, голова Патріаршої катехитичної комісії.

Одним із найглибших моментів цієї події стала аудієнція з Папою Левом XIV, під час якої катехити почули слова підтримки та натхнення для служіння. Також великою благодаттю була недільна Літургія з Папою, в якій брали участь прочани з різних куточків світу.

А в прокатедральному храмі Святої Софії відбулось проголошення блаженної Йосафати Гордашевської Покровителькою катехитів УГКЦ.

Особливим даром цієї прощі були зустрічі з катехитами з інших єпархій та екзархатів. Спільні молитви, ділення досвідом, натхненні розмови та нові знайомства показали, наскільки різноманітним і багатим є катехитичне служіння у Церкві, і як важливо підтримувати одне одного на цьому шляху.

Джерело: ukrainische-kirche.eu

У МЮНХЕНІ ПРЕДСТАВНИКИ РІЗНИХ НАРОДІВ ОБ'ЄДНАЛИСЬ У МОЛИТВІ

28.09.2025 р.

28 вересня 2025 року, в рамках загальнонаціонального Міжкультурного тижня, у Мюнхені кардинал Рейнхард Маркс очолив традиційну щорічну «Службу народів». Участь у цій молитві взяли також представники української громади Мюнхена.

У своєму слові до присутніх у храмі кардинал порушив тему війни, яку зокрема досвідчує український народ, наголошуючи на тому, що «політика – це не бізнес, а зусилля заради благополуччя всіх людей; це кропітка праця, щоб ми могли крок за кроком просувати мир і справедливість».

Також у своїй проповіді архієпископ згадав промову Папи Лева XIV на Всесвітньому дні молоді в Римі в серпні цього року, коли він сказав, що інший світ можливий.

«ЄВРОПА І НАДІЯ»: УКРАЇНСЬКИЙ ГОЛОС НА 21-МУ ЄВРОПЕЙСЬКОМУ САМІТІ В ЗАЛЬЦБУРЗІ

30.09.2025 р.

28–30 вересня у Зальцбурзі (Австрія) відбувся 21-й Європейський саміт під гаслом «Європа і надія», який зібрав провідних політиків, інтелектуалів, громадських діячів та представників Церкви з різних країн континенту. Україну на форумі представив владика Богдан Дзюрах, апостольський екзарх для українців візантійського обряду в Німеччині та Скандинавії, який виступив на панельній дискусії *«Чому Європа повинна наново відкрити свої цінності»*.

ПОДЯКА ЗА ПІДТРИМКУ УКРАЇНИ

Під час виступу архиєрей висловив глибоку вдячність європейським народам і політичним лідерам за солідарність та всебічну підтримку України. Він наголосив, що саме сьогодні, в умовах російської агресії, в Україні вирішується майбутнє європейської цивілізації.

«Ми, українці, не лише визнаємо фундаментальні цінності Європи – свободу, справедливість, солідарність, повагу до людської гідності та життя, – але й захищаємо їх ціною власного життя», – підкреслив єпископ.

ПЕРЕОСМИСЛЕННЯ МИНУЛОГО І ПОМИЛОК

Учасників саміту зворушив заклик до чесного критичного погляду на історичні процеси і помилки, допущені в оцінюванні загроз ХХ століття. Особливий резонанс викликало звернення до переосмислення трагічної спадщини комуністичної ідеології в Європі та її наслідків, які й сьогодні впливають на світогляд і політику.

ДУХОВНІ КОРЕНІ ЯК ШЛЯХ ДО ВІДНОВЛЕННЯ

Владика Богдан наголосив, що сучасна боротьба за Європу – це насамперед боротьба за людину та людяність, які черпають натхнення у вірі в Бога. На його переконання, тільки через повернення до духовних витоків європейські суспільства зможуть гідно відповісти на нинішні драматичні виклики.

«Об'єднавшись, ми зможемо подолати випробування, відбудувати зруйновану війною Україну, зцілити поранені тіла й душі та працювати задля примирення і єднання у душі християнської любові», – зазначив український єпископ.

ЄВРОПА ЯК СПІЛЬНА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ

У підсумку виступу владика Богдан підкреслив, що європейська надія неможлива без активної участі свідомих громадян та відновлення моральних і духовних орієнтирів. Спільне служіння правді, пам'яті й солідарності має стати фундаментом для майбутнього миру та співпраці на континенті.

Продовження «Хроніки періоду великої війни» буде...

Автор: Александер Малаховський

ХРИСТІЯНСЬКИЙ ГОЛОС

CHRISTLICHE STIMME
Ukrainische Kirchenzeitung
Schönbergstrasse 9
D-81679 München
Inhaber, Herausgeber und Verleger:
Apostolische Exarchie für katholische
Ukrainer in Deutschland und
Skandinavien D-81629 Postfach 86 02 69

Погляди авторів не завжди
відповідають поглядам редакції.
Редакція в потребі скорочує і мовно
виправляє надіслані статті.
Газета виходить двічі на місяць.
Chefredakteur: Roman Kryk
Stellvertretender Redakteur:
Bohdan Pidlisetsky

Telefon: +49 (0) 89 997 28 38 11
Telefax: +49 (0) 89 997 28 38 4
christl.stimme@ukrainische-kirche.de;
ukrainische-kirche@t-online.de;
<https://ukrainische-kirche.eu>
Річну передплату (Unkostenbeitrag)
46,- Euro переказати на conto:
Apostolische Exarchie

LIGA-Bank München
Konto-Nr.: 40 21 03 257
BLZ 750 903 00
IBAN: DE 64 7509 0300 0402 1032 57
BIC: GENODEF 1 M 0 5